

Του πρωϊού

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Λεμεσού
Πέμπτη, 13 Δεκέμβριος 2018 11:12

Όσο μεγαλώνω τόσο πιο ήσυχα αποδέχομαι την παρεξήγηση
Την απόσταση μεταξύ αυτού που θεωρώ πως είμαι κι αυτού που οι άλλοι κατανοούν πως
είμαι
Αφήνω ήσυχα τον εαυτό μου στην κρίση τους

Όπως αφήνεται μια βάρκα στη θάλασσα με ανοικτό ενδεχόμενο: το ναυάγιο

Έτσι κι αλλιώς
Κι εγώ
Κι αυτοί
Σε πλάνη είμαστε
Μονάχα η θάλασσα γνωρίζει

[Maria Lemesou](#)